

جهان آینده، چگونه جهانی است؟

□ جهان آینده، جهانی بسیار به هم پیوسته و درهم تنیده است. صنایع الکترونیکی و ارتباطاتی، غریبه ها را همسایه تر و همسایه ها را ناهمسایه تر خواهد کرد. نظام سلطه، تور خود را رنگارنگ تر می گسترد. خوبی ها و حکمت ها در میان انبوه داده های کم ارزش، قرار می گیرند و علت ها از دلیل ها پیشی خواهند گرفت. عناصر بسیاری از فرهنگ، به لاکچری بدل می شوند. جهان آینده جهانی است که می خواهد همه را به یک رنگ درآورد...

□ جهان آینده، جهان گم شدن میان هیاهوست. جهانی که:

□ اگر سخنی برای گفتن نداشته باشی، مجالی برایت نیست.

□ اگر هویت مستحکمی نداشته باشی، در کلّ حلّ می شوی...

□ اگر تمدنی نداشته باشی، زیر شلوغ تمدن یکپارچه تحمیلی، له می شوی.

□ اگر نتوانی در سپهر معرفت، در دیالوگ جمعی جهانی حضور یابی و نیک بشنوی و فصیح و بلیغ بگویی، از صفحه روزگار محو می شوی.

□ اگر در تولید و اقتصاد، در شبکه اقتصاد جهانی و پایه پای جهان، اندیشه و عمل اقتصادی نداشته باشی، فرسوده و علیل می شوی...

؟ اگر...

حال در جهان جدید چه باید کرد؟

ما فرزندان خمینی کبیر در عصرِ درهم پیچیدگیِ جوامع جهانی و در فرآیند جهانی شدن، باید چه کنیم؟

۱؟ باید معارف دین مان و کتاب و عترت را خوب فراگیریم و آن را در جان خود و نسل های آتی بنشانیم... باید در سفینه نجات و کف حصین الهی (ولایت اهل بیت علیهم السلام) مأوی گزینیم.

۲؟ نباید عزلت پیشه کنیم، باید با آمادگی کامل در این میدان گسترده حاضر شویم... معارف انبیاء را با انسان رها شده و تشنه، در میان بگذاریم.

۳؟ باید لبخندگذاران جمال و غیرتمندان جلال باشیم و تلاش کنیم مجتهدانه دریابیم که در هر عرصه، دین، از ما چه خواسته است (پرسش مهم و دشوار سالیان پیش رو)

۴؟ باید در عصر پرشتاب امروز پیام آور وقار و آرامش باشیم و در عین حال چابکانه علوم زمان را فراگیریم و آنها را بومی سازی کنیم، آن گونه که حتی اگر لازم شد، پارادایم های جدیدی بنیان کنیم و بتوانیم راهی نو را درپیش گیریم و به جهانیان، پارادایم های نوینی را ارائه کنیم، مرعوب کثرت ها و بوق ها نشویم. (انقلاب اسلامی، یک پارادایم تازه است یک توصیه نو برای جهانیان)